

ХАРАКТЕРИСТИКА ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ

Студ. Гринюк Н.В.

Наук. керівник проф. Денисенко М.П.

Київський національний університет технології та дизайну

Без залучення іноземного капіталу дуже важко зменшити технічну та технологічну відсталість національного господарства, проводити структурну перебудову економіки, зробити конкурентоздатну вітчизняну продукцію на світовому ринку. Іноземні інвестиції – це цінності, що вкладаються іноземними інвесторами в об'єкти інвестиційної діяльності, відповідно до законодавства України, з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту.

При визначенні іноземних інвестицій, розрізняють лише один момент їх ідентифікації: суб'єктом інвестування виступають іноземні особи щодо країни вкладання капіталу. При цьому, для визначення іноземних інвесторів використовується юридичний критерій: є особа резидентом чи нерезидентом. Іноземними інвесторами можуть бути: іноземні юридичні особи, фізичні особи – іноземці, іноземні держави, міжнародні урядові та неурядові організації.

Іноземні інвестиції можуть здійснюватися у вигляді: іноземної валюти, валюти України, рухомого та нерухомого майна та пов'язаних із ним майнових прав, акцій, облігацій, інших цінних паперів, будь-яких прав інтелектуальної власності (вартість яких у конвертованій валюті підтверджена згідно з законами), прав на здійснення господарської діяльності, у т.ч. права на користування надрами та використання природних ресурсів. Основними формами здійснення іноземних інвестицій є: часткова участь у підприємствах створених спільно з українськими особами; створення підприємств, що повністю належать іноземним інвесторам; придбання нерухомого чи рухомого майна; придбання акцій, облігацій та інших цінних паперів; придбання самостійно чи за участю українських юридичних або фізичних осіб прав на користування землею та використання природних ресурсів.

Незважаючи на проблеми, обсяг іноземних інвестицій в Україні повільно збільшується. Ріст іноземних інвестицій пов'язаний із тим, що вони дають можливість отримати більшу дохідність та менший ризик щодо національних інвестицій. Додаткова дохідність іноземних інвестицій пов'язана з можливим ростом курсу іноземної валюти по відношенню до гривні, бо існує взаємозв'язок між основними фінансовими інструментами та курсом національної валюти (ріст національного ринку акцій призводить до росту курсу національної валюти).

Крім того, ріст валюти певної країни дає можливість одержати вищу дохідність вкладень в облігації її емітентів, навіть якщо їх дохідність буде менше дохідності облігацій в країні інвестора. Іноземні інвестиції можуть мати і менший ризик. Це пов'язано з тим, що економіка різних країн розвивається нерівномірно, і якщо деякі національні ринки акцій будуть падати, то інші будуть зростати. Досвідчений інвестор для зменшення ризику іноземних інвестицій буде формувати портфель шляхом диверсифікації, тобто купувати цінні папери різних національних ринків.

Отже можна зробити висновок, що інвестор, при здійсненні іноземних інвестицій, має враховувати специфіку країни куди вкладає інвестиції. Існують бар'єри, які обумовлені незнанням економіки, політики та культури країни, мови, методів торгівлі на фінансових ринках, порядку звітності. Можуть виникати юридичні складності для іноземних інвесторів, при розміщенні їх капіталу та повернення його з одержаним доходом, у т. ч. особливості оподаткування. У зв'язку з цим іноземному інвестору слід ґрунтовно вивчити законодавчу та нормативну базу країни, куди вкладатимуться кошти.